יד: שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

ויש לו שבח. שהנגזל לוקח הקרקע עם השבח ואינו משלם ללוקח רק היציאה כדין יורד לתוך שדה חבירו שלא ברשות דאם השבח יתר על היציאה נותן לו את היציאה ואותו שבח היתר יקח הלוקח מן הגזלן ומיירי שנגזלה ריקנית: **ושמואל** אמר מעות יש לו. אפילו קנאה שלא באחריות כדפי׳ לעיל[1] וכן משמע דמיירי דומיא דהכיר בה שאינה שלו דלקמן דמיירי על כרחך שלא באחריות כדקאמר שמואל מעות מתנה דאי באחריות אמאי מעות מתנה:

סיפא נמי בגוזל כו׳. מריש עלמא היה יכול להקשות כדמקשה בסמוך אלא כמה שיכול להקשות משבח גופיה פריך: **תריין** נמי **בבעל חוב.** כפרק מי שמת (ב״ב דף קמ: ופס ד״ה גופה) לא להוכיח דאקני קנה ומכר משמעבד מהכא דגבי בעל חוב שבח שלא היה בעין בשעת הלוואה ודמי ר״מ היא דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם וא״א ולוכח משמואל דאמר בעל חוב גובה את השבח ושמואל גופיה הוא דבעי ליה התם דלא אצי למימר דשמואל נמי סבר כר״מ ומבעי ליה אליבא דרבנן דהא כפרק אע״פ (כתובות דף נט.) פסק שמואל כר׳ יוחנן הסנדלר דלית ליה אדם מקנה כו׳ וי״ל דהא דאמר שמואל בעל חוב גובה את השבח היינו לפי המסקנא דהתם דפשיט דאקני קנה ומכר משמעבד אף לרבנן ואם תאמר אדרבה לוכח מהכא דלא משמעבד מדלא טריף בע״מ ממשעבדי דטריף לוקח דאין בזמר דאמר שטרף בע״מ קרקע מן הלוקח קנה המוכר קרקעות ומכרן דא״כ גם השבח יגבה מהנהו משעבדי דגם השבח היה קנוי כיון שכבר טרף הבעל חוב קודם שלקח זה הקרקע וי״ל דמיירי שזה הקרקע עשאו המוכר לבעל חוב אפותיקי ולכך גובה אותו בע״מ ואע״פ שיש שאר משעבדי אך קשה אמאי דחיק לתווי כפרק מי שמת (ב״ב דף קמ: ופס) הא מני ר״מ היא יעמיד כשעשאו אפותיקי דאז בעל חוב גובה את השבח היתר על היציאה מנס כדין יורד לתוך שדה חבירו כדמשמע לקמן או יעמיד בלוקח מן הגזלן וכגון שיש לו קרקע או קנו מידו כדמתרץ לקמן בשמעתין: כשעמד

בגון שגזל שדה מחבירו [א] מלאה פירות ואכל את הפירות וחפר בה בורות שיחין ומערות [2]בא נגזל לגבות קרן גובה מנכסים משועבדים בא נגזל לגבות פירות גובה מנכסים בני חורין רבה בר רב הונא אמר בגון שנטלוה

יכול לחזור בו. אמשהחזיק בה אינו יכול לחזור בו דא״ל חייתא דקטרי סברת וקבלת מאימתי הויא חזקה [3]מכי [4]דייש אמצרי ואיכא דאמרי [5]אפילו באחריות נמי דאמר ליה אחוי טרפך ואשלם לך איתמר המוכר שדה לחבירו ונמצאת שאינה שלו רב אמר יש לו מעות ויש לו שבח ושמואל אמר מעות יש לו שבח אין לו בעו מיניה מרב הונא פירש לו את השבח מהו טעמא דשמואל משום דלא פירש שבחא והכא הא פירש לה או דלמא טעמיה דשמואל כיון דלית ליה קרקע מחזי כרבית א״ל [6]אין ולאו ורפיא בידיה איתמר אמר רב נחמן אמר שמואל מעות יש לו שבח אין לו אע״פ שפירש לו את השבח מאי טעמא כיון דקרקע אין לו שכר מעותיו עומד ונוטל איתיביה רבא לרב נחמן [7]אין מוציאין לאכילת פירות [8]ולשבח קרקעות [9]ולמזון האשה והבנות מנכסים משועבדים מפני תיקון העולם ממשעבדי הוא דלא מפקינן הא מבני חורין מפקינן וקתני מיהא לשבח קרקעות מאי לאו בלוקח מגזלן לא בבעל חוב אי בבעל חוב אימא רישא אין מוציאין לאכילת פירות ואי בבעל חוב בעל חוב מי אית ליה פירי [10]והאמר שמואל [11]בעל חוב גובה את השבח שבח אין [12]אבל פירות לא אלא פשיטא בגוזל ונגזל ומדרישא בגוזל ונגזל סיפא נמי בגוזל ונגזל מידי אריא הא כדאיתא והא כדאיתא והא לא תני הכי [13]לשבח קרקעות ביצד הרי שגזל שדה מחבירו והרי היא יוצאה מתחת ידו כשהוא גובה גובה את הקרן מנכסים משועבדים ושבח גובה מנכסים בני חורין היכי דמי אילימא כדקתני גזלן ממאן גבי אלא לאו [14]כגון שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה א״ל לאו תרוצי קא מתרצת תריץ נמי בבעל חוב ת״ש לאכילת פירות ביצד הרי שגזל שדה מחבירו והרי היא יוצאה מתחת ידו כשהוא גובה גובה את הקרן מנכסים משועבדים ופירות גובה מנכסים בני חורין היכי דמי אילימא כדקתני גזלן ממאן גבי אלא לאו [15]כגון שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה אמר רבא הכא במאי עסקינן מגזלן: **לא כבעל חוב.** שטרפה בעל חוב ממנו בשביל חובו ולא גזולה היתה דהכא ודאי אית ליה שבחא דמכירה מעליתא היא כל זמן הדהר זבין מייני קרקע המכורה לו ולא מחזי כשכר מעותיו: **לאכילת פירות.** ס״ד הא מיירי בשדה שטרפה מליאה פירות מיד הלוקח וחוזר לוקח לגבות מן המוכר ואי בשטרפה בעל חוב מי אית ליה לבע״ח פירות גמורין הממוכרין בקרקע ואינן צריכין לקרקע כלום שיכול לעוכלן: **גובה את השבח.** וכל הקרקע טורף מיד הלוקח כמו שהיא משעמדת ע״י הלוקח: **בגזל ונגזל.** וכגון שגזלה עם פירותיה ומכרה לו ונמי גזלה בלא פירות ומכרה לאחר ועשה בה פירות וטוענן נגזל תרעאי אשבח. ומיהו היציאה שהוציא הלוקח יעלם לו הנגזל שהרי מתוך כך הושבחה יותר ואם אין השבח יותר אלא היציאה יתירה נותן לו יציאה שיעיר שבח ודוי: **הא כדאיתא כו׳.** ריש״ל בגזל וקיפא בבעל חוב ולקמיה מוסיב לה מריש״ל: **והא לא פני הכי.** בברייתא עלה דהך מתניתין דאין מוציאין דתוקמה בבעל חוב: **והרי היא יוצאה מפחם ידו.** שבית דין מוציאין אותה מידו: **כשהוא גובה.** לקמיה מפרש לה: **אילימא כדקתני.** שלא מכרה גזלן ומידו היא יוצאה בדין: **גזלן ממאן נבי.** ממאן יש לו לגבות וכי מה נתן בה: **והשביחה.** והרי היא בדין יוצאה מתחת ידו של לוקח אלמא אית ליה שבחא ללוקח מגזלן: **שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה.** ועשו פירות גמורין ונגזל לוקחה עם פירותיה ואינו נותן אלא יציאה דקאמר תרעאי אשבח וקתני דלוקח מחזר וגובה מגזלן מן המחוברין: **אמר רבא כו׳.** הא׳ כשהוא גובה לאו בלוקח קאמר דבשלא מכרה עסקינן וגובה את הקרן דקאמר בנגזל. וא״ת קרן אמאי גובה מנכסים משועבדים הרי קרקע לפניו כגון שחפר בה בורות דאפתחה משויה: שנטלוה

יכול לחזור בו. וכשלא נתן מעות: **אינו יכול לחזור בו.** ואפילו לא נתן מעות שהקרקע נקנית בחזקה והמעות על זה מלוה: **חייתא.** שק מלא קטריס: **מכי דייש אמצרי.** מתקן גבולי השדה ומגביהם: **איכא דאמרי אפי׳ באחריות נמי.** לע״ג דקוף קוף עליה הדר אין יכול לחזור בו שהמוכר מעכב עליו ולא מצי אמר הוא הואיל וסופך לשלם לי מעותי השתא בדיתי אעכבם: **דאמר ליה אחוי טרפך ואשלם לך.** כשיעמידון (ג) וחכו בדין ויכחוב לך הדיין שטר טורף עלי שבדין טרפהו ממך בשבילי בא ואשלם לך וכל כמה דלא עמדת בדין איני ירא מהם: **שאינה שלו.** שלא היתה של מוכר שהיתה גזולה בידו והנגזל בא ומוציא מיד הלוקח: **יש לו.** ללוקח מן המוכר מעות: **ויש לו שבח.** אם זה השביח את הקרקע בזבל או בגדר קודם שהוציא נגזל מידו גובה לוקח מן המוכר שבח. ואם תאמר הנגזל יתן השבח שהרי השיבו קרקע משובחת (ד) כגון שגזלה משובחת והכסיפה ביד הגזלן: **שבח אין לו.** לקמן מפרש טעמא: **פירש לו אם השבח.** כשמכרה לו המגה אם יטרפוה מידך אשלם לך את השבח מהו: **כיון דליס ליה קרקע.** הואיל ואין קרקע זו שלו נמלא שאין כאן שום מכר והמעות מלוה אצלו וכשמשלם יותר ממה שנטל ממזי כרבית: **אין ולאו.** תחילה אמר אין וחזר ואמר לאו. רפוי היה הדבר בידו שלא היה יודע טעמו של דבר יפה: **לאכילת פירות כו׳.** מפרש להו לקמן: **למזון האשה והבנות.** תנאי כתובה שמקבל עליו את תהא יתבא בביתי ומיתזנא מנכסי וכן הבנות בגן טוקבן דיהוו ליכי מינאי אינון יהון יתבן בביתי ומיתזנן מנכסי עד דתלקחן לגוברין (ה). אין מוציאין לאחד מכל אלו מנכסים משועבדים: **מפני תיקון העולם.** אם אתה אומר יטרפו לקוחות על כך אין לך אדם שלוקח שדה מחבירו דהא אין לך אדם שאין חוב זה מוטל עליו ודבר שאין לו קצבה הוא ואכילת פירות ושבח קרקעות נמי דבר שאינו ידוע הוא ואין הלקוחות יודעין להזהר בכך: **מאי לאו בלוקח שדה מגזלן.** והשביחה וכח נגזל וטרפה חוזר לוקח וגובה קרן מן המוכר אפילו מנכסים משועבדים שמכר אחר מכירה זו דשטרו של זה קודם שכתב בו אחריות והשבח מנכסים בני חורין ולא ממשועבדים מפני תיקון העולם שהשבח לא היה קנוי בשעת מכירה כשקיבל עליו אחריות אלמא אית ליה ללוקח שבח מגזלן: **לא כבעל חוב.** שטרפה בעל חוב ממנו בשביל חובו ולא גזולה היתה דהכא ודאי אית ליה שבחא דמכירה מעליתא היא כל זמן הדהר זבין מייני קרקע המכורה לו ולא מחזי כשכר מעותיו: **לאכילת פירות.** ס״ד הא מיירי בשדה שטרפה מליאה פירות מיד הלוקח וחוזר לוקח לגבות מן המוכר ואי בשטרפה בעל חוב מי אית ליה לבע״ח פירות גמורין המחוברין בקרקע ואינן צריכין לקרקע כלום שיכול לעוכלן: **גובה את השבח.** וכל הקרקע טורף מיד הלוקח כמו שהיא משעמדת ע״י הלוקח: **בגזל ונגזל.** וכגון שגזלה עם פירותיה ומכרה לו ונמי גזלה בלא פירות ומכרה לאחר ועשה בה פירות וטוענן נגזל תרעאי אשבח. ומיהו היציאה שהוציא הלוקח יעלם לו הנגזל שהרי מתוך כך הושבחה יותר ואם אין השבח יותר אלא היציאה יתירה נותן לו יציאה שיעיר שבח ודוי: **הא כדאיתא כו׳.** ריש״ל בגזל וקיפא בבעל חוב ולקמיה מוסיב לה מריש״ל: **והא לא פני הכי.** בברייתא עלה דהך מתניתין דאין מוציאין דתוקמה בבעל חוב: **והרי היא יוצאה מפחם ידו.** שבית דין מוציאין אותה מידו: **כשהוא גובה.** לקמיה מפרש לה: **אילימא כדקתני.** שלא מכרה גזלן ומידו היא יוצאה בדין: **גזלן ממאן נבי.** ממאן יש לו לגבות וכי מה נתן בה: **והשביחה.** והרי היא בדין יוצאה מתחת ידו של לוקח אלמא אית ליה שבחא ללוקח מגזלן: **שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה.** ועשו פירות גמורין ונגזל לוקחה עם פירותיה ואינו נותן אלא יציאה דקאמר תרעאי אשבח וקתני דלוקח מחזר וגובה מגזלן מן המחוברין: **אמר רבא כו׳.** הא׳ כשהוא גובה לאו בלוקח קאמר דבשלא מכרה עסקינן וגובה את הקרן דקאמר בנגזל. וא״ת קרן אמאי גובה מנכסים משועבדים הרי קרקע לפניו כגון שחפר בה בורות דאפתחה משויה: שנטלוה

יולאה מתחת ידו של לוקח, שהנגזל מוציאה בדין (לקמן עב:). **בשהוא גובה.** כשהלוקח גובה מעות מן הגזלן (שם). **מנכסים משועבדים.** טורף לקוחות אחריו, מפני שהאחריות שכתב בשטר מכירתו קודם לשקחו (שם). **ושבח גובה מנכסים בני חורין.** ולא ממשועבדים, מפני תקון העולם, דאין הלקוחות יכולין להזהר בדבר שאין לו קצבה כגון אחריות השבח והפירות, דבשלמא בקרן שהרין להניח תקום לגבות ממנו ואי לא נשהו אפסידו אנפשייהו (שם).

עין משפט נר מצוה

קיז א ב ג מיי׳ פי״ט מהל׳ מכירה הל׳ כ סמג לאוין קט ועשין סב טוש״ע ח״מ סי׳ רכז סעיף ב:

ד [מיי׳ שם ופ״א הל׳ יג טוש״ע שם וסי׳ קלב סעי׳ יז]:

קיח ה מיי׳ פ״ט מהל׳ גזילה ואבידה הל׳ ה ופכ״א מהל׳ מלוה ולוה הל׳ ט סמג עשין עג לד טוש״ע ח״מ סי׳ שפג סעיף ב:

קיט ו מיי׳ פ״ט מהל׳ גזילה ואבידה הל׳ ז ופכ״א מהלכות מלוה ולוה הל׳ ט סמג עשין מת טוש״ע שם״ע שם סעיף ה וסי׳ קטו סעיף ה:

קכ ז מיי׳ פכ״א מהל׳ מלוה ולוה הל׳ ט

ופי״ח מהל׳ אישות הל׳ יג סמג עשין מת טוש״ע אה״ע סי׳ לג סעיף כא וסי׳ קיב סעיף ז:

קכא ח ט מיי׳ פכ״א מהל׳ מלוה ולוה הל׳ ט סמג עשין לד טוש״ע ח״מ סי׳ קטו סעיף ה:

קכב י מיי׳ פ״ט מהל׳ גזילה ואבידה הל׳ ו ז סמג עשין עג טוש״ע ח״מ סי׳ שפג סעיף ה:

קכג כ מיי׳ שם הל׳ ח טוש״ע שם סעיף כ:

קכד ל מיי׳ שם הל׳ ד סמג שם טוש״ע ח״מ סי׳ שפג סעיף ה:

רבינו חננאל

והחזיק בה אין יכול להחזיר בו הלוקח ואפי׳ באחריות נמי אין יכול לחזור בו דיכול למימר ליה אחרי לי טירפא ואשלם לך הא דאמר אבי המוכר שדה לחבירו ה) ויצאו עליה עסיקין וכו׳ חזו השמועה היא בפ׳ מי שהיה נשוי שתי נשים ובתחלת בבא קמא: איתמר המוכר שדה לחבירו ונמצאת שאינה שלו כלומר גזולה היתה בידו סוגיא דשמעתא בשבח דשבחא ארעא ממילא (פליגין) רב ושמואל הכא רב אמר יש לו מעות ויש לו שבח ושמואל אמר מעות יש לו שבח אין לו. ואמר רב נחמן אע״פ שפירש לו את השבח אין לו. אתיב רבא מהא דתנן במס׳ גיטין פ׳ הניזקין אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות למזון האשה והבנות מנכסים משועבדים מפני תיקון העולם הא מבני חורי מוציאין מאי לאו בלוקח מגזלן. ופריק רב חמן תרייהו לאכילת ה) פירות ולשבח קרקעות בבעל חוב ופשוטה היא. רבא אמר כגון שגזל שדה מליאה פירות ואכל הפירות וחפר בשדה בורות שיחין ומערות ובא נגזל להוציאה מידו כו׳.

ה) פ״ג ל״ב זו השמועה היא כו׳ אלא דל״ל הא דאמר אבי המוכר שדה לחבירו ומפני שכתב לשמעון אחריות יכו׳ הוו השמועה היא וכו׳.

ו) לפנינו נגמר דריש״ל דאין מוציאין לאכילת פירות בדלא נגזל ונגזל מיירי ואלו דרבינו איה לו בי אחמת נגמר ול״ע.

מסורת הש״ס

ג) [שבת קיג. קטו. קידושין סה.]. ד) [גיטין מח.]. ה) [לקמן עז. קי. בכורות נב.]. ו) [לקמן עב. ב״ב ל״ב לה: [לקמן עז. קי. בכורות נב.]. ז) [לקמן עב. ב״ב לה: [לקמן עז. קי. בכורות נב.]. ח) [כתובות נב:]. ט) ע״ז ל״ה שבבוד.

הגהות הב״ח

(א) רש״י ד״ה דא״ל אמר וכו׳ כשיעמידון בדין ומזכו וכו׳ כשבילי אז כא ואשלם: (ב) ד״ה יש לו וכו׳ וקרקע משומת יש לומר כגון שגזלה:

הגהות הגר״א

[א] גמ׳ מלאה פירות. נ״ב הרמב״ם נ״ב לה (ועמ״ש רבינו מ״מ סי׳ שע״ג ס״ק י״ח):

מוסף רש״י

יכול לחזור בו. אם לא נתן מעות (כתובות צג.). משהחזיק בה אין יכול לחזור בו. שהקרקע נקנה בחזקה כי א״ל מחק וקבל, ויש שמחזיקין מיד ונותנין מעות לאחר זמן ומשהחזיק בה נתחייב המעות (שם). **חייתא דקטרי.** שק קטן מלא קטרים (שבר) שק קשורה מלא רוח (ב״ק פ.). **סברת וקבלת.** כדמי חמיסות כסף, כלומר נתרצית לאחר מעותיך מספק (בכתובות צג.). **אפילו באחריות נמי.** מכרה לו, אינו יכול לחזור בו מחמת שפיקין ולא אתרוכי סוף סוף עליה הדר ואתרוכי בייני למה לי (שם) אפילו קיבל אחריות עליו דיש לומר הואיל וקופיד לחזור עליו עכשיו נמי יחזור ויטלנה, אפילו הכי אינו יכול לחזור בו (ב״ק פ.). **אחוי טרפך.** שכתבו לך כ״ד שטר טירפא שבדין נטלו ממך (שם) שכתבו לך שיצאה השדה מידך בדין ותחזור עלי לטרוף, ואשלם לך. וכל זמן שלא יצאה מידך לא אשלם, שהרבה עוררין שאין זוכין בדין (כתובות צג.). **אין ולאו.** לא היה מחזיק בדבריו, פעמים שאמר הן ופעמים שאמר לאו, **ורפיא בידיה.** ולא היה בטחוקה הולאה זו בידו (קדושין מה.). רפויה היתה התשובה בפיו (שבת קיג.). **אין מוציאין לאכילת פירות.** הנגזל שדה ומכרה לאחר וחרשה ונטעה פירות ונגזל ונגזל עם פירות ונגזל ונגזל ומכר לו אינו יכול לחזור בו שהמוכר מעכב עליו ולא מצי אמר הוא הואיל וסופך לשלם לי מעותי השתא בדיתי אעכבם: **דאמר ליה אחוי טרפך ואשלם לך.** כשיעמידון (ג) וחכו בדין ויכתוב לך הדיין שטר טורף עלי שבדין טרפהו ממך בשבילי בא ואשלם לך וכל כמה דלא עמדת בדין איני ירא מהם: **שאינה שלו.** שלא היתה של מוכר שהיתה גזולה בידו והנגזל בא ומוציא מיד הלוקח: **יש לו.** ללוקח מן המוכר מעות: **ויש לו שבח.** אם זה השביח את הקרקע בזבל או בגדר קודם שהוציא נגזל מידו גובה לוקח מן המוכר שבח. ואם תאמר הנגזל יתן השבח שהרי השיבו קרקע משובחת (ב) כגון שגזלה משובחת והכסיפה ביד הגזלן: **שבח אין לו.** לקמן מפרש טעמא: **פירש לו אם השבח.** כשמכרה לו המגה אם יטרפוה מידך אשלם לך את השבח מהו: **כיון דליס ליה קרקע.** הואיל ואין קרקע זו שלו נמלא שאין כאן שום מכר והמעות מלוה אצלו וכשמשלם יותר ממה שנטל ממזי כרבית: **אין ולאו.** תחילה אמר אין וחזר ואמר לאו. רפוי היה הדבר בידו שלא היה יודע טעמו של דבר יפה: **לאכילת פירות כו׳.** מפרש להו לקמן: **למזון האשה והבנות.** תנאי כתובה שמקבל עליו את תהא יתבא בביתי ומיתזנא מנכסי וכן הבנות בגן טוקבן דיהוו ליכי מינאי אינון יהון יתבן בביתי ומיתזנן מנכסי עד דתלקחן לגוברין (ה). אין מוציאין לאחד מכל אלו מנכסים משועבדים: **מפני תיקון העולם.** אם אתה אומר יטרפו לקוחות על כך אין לך אדם שלוקח שדה מחבירו דהא אין לך אדם שאין חוב זה מוטל עליו ודבר שאין לו קצבה הוא ואכילת פירות ושבח קרקעות נמי דבר שאינו ידוע הוא ואין הלקוחות יודעין להזהר בכך: **מאי לאו בלוקח שדה מגזלן.** והשביחה וכח נגזל וטרפה חוזר לוקח וגובה קרן מן המוכר אפילו מנכסים משועבדים שמכר אחר מכירה זו דשטרו של זה קודם שכתב בו אחריות והשבח מנכסים בני חורין ולא ממשועבדים מפני תיקון העולם שהשבח לא היה קנוי בשעת מכירה כשקיבל עליו אחריות אלמא אית ליה ללוקח שבח מגזלן: **לא כבעל חוב.** שטרפה בעל חוב ממנו בשביל חובו ולא גזולה היתה דהכא ודאי אית ליה שבחא דמכירה מעליתא היא כל זמן הדהר זבין מייני קרקע המכורה לו ולא מחזי כשכר מעותיו: **לאכילת פירות.** ס״ד הא מיירי בשדה שטרפה מליאה פירות מיד הלוקח וחוזר לוקח לגבות מן המוכר ואי בשטרפה בעל חוב מי אית ליה לבע״ח פירות גמורין המחוברין בקרקע ואינן צריכין לקרקע כלום שיכול לעוכלן: **גובה את השבח.** וכל הקרקע טורף מיד הלוקח כמו שהיא משעמדת ע״י הלוקח: **בגזל ונגזל.** וכגון שגזלה עם פירותיה ומכרה לו ונמי גזלה בלא פירות ומכרה לאחר ועשה בה פירות וטוענן נגזל תרעאי אשבח. ומיהו היציאה שהוציא הלוקח יעלם לו הנגזל שהרי מתוך כך הושבחה יותר ואם אין השבח יותר אלא היציאה יתירה נותן לו יציאה שיעיר שבח ודוי: **הא כדאיתא כו׳.** ריש״ל בגזל וקיפא בבעל חוב ולקמיה מוסיב לה מריש״ל: **והא לא פני הכי.** בברייתא עלה דהך מתניתין דאין מוציאין דתוקמה בבעל חוב: **והרי היא יוצאה מפחם ידו.** שבית דין מוציאין אותה מידו: **כשהוא גובה.** לקמיה מפרש לה: **אילימא כדקתני.** שלא מכרה גזלן ומידו היא יוצאה בדין: **גזלן ממאן נבי.** ממאן יש לו לגבות וכי מה נתן בה: **והשביחה.** והרי היא בדין יוצאה מתחת ידו של לוקח אלמא אית ליה שבחא ללוקח מגזלן: **שגזל שדה מחבירו ומכרה לאחר והשביחה.** ועשו פירות גמורין ונגזל לוקחה עם פירותיה ואינו נותן אלא יציאה דקאמר תרעאי אשבח וקתני דלוקח מחזר וגובה מגזלן מן המחוברין: **אמר רבא כו׳.** הא׳ כשהוא גובה לאו בלוקח קאמר דבשלא מכרה עסקינן וגובה את הקרן דקאמר בנגזל. וא״ת קרן אמאי גובה מנכסים משועבדים הרי קרקע לפניו כגון שחפר בה בורות דאפתחה משויה: שנטלוה

ו) [שבת קיג. קטו. קידושין סה.]. ד) [גיטין מח.]. ה) [לקמן עז. קי. בכורות נב.]. ו) [לקמן עז. קי. בכורות נב.]. ז) [לקמן עב. ב״ב לה: [לקמן עז. קי. בכורות נב.]. ח) [כתובות נב:]. ט) ע״ז ל״ה שבבוד.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com